II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί εκούσιας προσχώρησης των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου [1]

(93/C 120/03)

COM(93) 97 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ στις 16 Μαρτίου 1993)

[1] ΕΕ αριθ. C 76 της 27. 3. 1992, σ. 2.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί της εκούσιας προσχώρησης των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου	**Πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί εκούσιας προσχώρησης των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου**
	(Επομένως, στις επόμενες παραγράφους οι όροι «Σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου» αντικαθίστανται με τους όρους «Σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου»:
	άρθρο 1 παράγραφος 1· άρθρο 1 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο· άρθρο 3, τίτλος και παράγραφος 1· άρθρο 3 παράγραφος 2· άρθρο 5 παράγραφος 1· άρθρο 9, τίτλος και παράγραφος 1· άρθρο 9 παράγραφος 2· άρθρο 11 τίτλος και παράγραφος 1· άρθρο 12 τίτλος και παράγραφος 1· άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ)· άρθρο 12 παράγραφος 2· άρθρο 13 παράγραφος 1· παράρτημα I μέρος Γ, δεύτερη παράγραφος και τελευταία παράγραφος· παράρτημα I μέρος Ε· παράρτημα II μέρος Β στοιχείο α)· παράρτημα III, τίτλος και παράγραφος 1· και παράρτημα III, πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση·)
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 1 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,	Αμετάβλητο
Έχοντας υπόψη:	
τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ,	
την πρόταση της Επιτροπής,	
τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,	
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	(1) ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση αναφέρει, στο άρθρο 2, ότι η Κοινότητα οφείλει, μεταξύ άλλων καθηκόντων, να προαγάγει την αειφόρο ανάπτυξη, το δε Πέμπτο Πρόγραμμα Δράσης «Προς την Αειφορία» τονίζει τη σημασία μιας τέτοιας αειφόρου ανάπτυξης·
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 3 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Εκτιμώντας:	Αριθμούμενη ως (2) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως ορίζονται στη συνθήκη και αναπτύσσονται λεπτομερώς στα κοινοτικά Προγράμματα Δράσης σε θέματα Περιβάλλοντος για το 1973 ([1]), για το 1977 ([2]), για το 1983 ([3]) και για το 1987 ([4]), συνίστανται, ιδίως, στην πρόληψη, στη μείωση και, κατά το δυνατόν, στην εξάλειψη της ρύπανσης, ιδιαίτερα στην πηγή, και στην εξασφάλιση ορθής διαχείρισης των πόρων πρώτων υλών, βάσει της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει»·	
ότι, ειδικότερα, το Τέταρτο Κοινοτικό Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον τονίζει ότι η στιγμή είναι κατάλληλη για να στραφεί η πολιτική προς πλέον ολοκληρωμένο έλεγχο της ρύπανσης·	Αριθμούμενη ως (3) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
	(4) ότι στο Πέμπτο Πρόγραμμα Δράσης «Προς την Αειφορία» υπογραμμίζονται ο ρόλος και οι ευθύνες των επιχειρήσεων, τόσο για την ενίσχυση της οικονομίας, όσο και για την προστασία του περιβάλλοντος σε όλο τον κοινοτικό χώρο·
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 4 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι το Συμβούλιο δήλωσε, στο ψήφισμά του της 19ης Οκτωβρίου 1987 ([5]) σχετικά με το τέταρτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον, ότι είναι σημαντικό, τηρώντας τις αντίστοιχες αρμοδιότητες της Κοινότητας και των κρατών μελών, να επικεντρωθεί η κοινοτική δράση κατά προτεραιότητα σε ορισμένους τομείς, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται η καλύτερη πρόσβαση στην πληροφόρηση για το περιβάλλον· ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τόνισε, στη γνώμη του για το ίδιο πρόγραμμα δράσης ([6]), ότι η πρόσβαση κάθε πολίτη στην ενημέρωση πρέπει να καταστεί δυνατή μέσω ειδικού κοινοτικού προγράμματος·	Αριθμούμενη ως (5) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι το Συμβούλιο ενέκρινε, στις 7 Ιουνίου 1990, την οδηγία 90/313/ΕΟΚ σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση σε θέματα περιβάλλοντος ([7])·	Αριθμούμενη ως (6) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
	(7) ότι ιδιαίτερα η βιομηχανία υπέχει τη δική της ευθύνη για τη διαχείριση των περιβαλλοντικών πτυχών των δραστηριοτήτων της και, ως εκ τούτου, θα όφειλε να υιοθετήσει ενεργητική προσέγγιση στο πεδίο αυτό, ιδιαίτερα εκτιμώντας τις επιπτώσεις των δραστηριοτήτων της στο περιβάλλον και στην υγεία και εντοπίζοντας τρόπους για να μειώσει δραστικώς τις επιπτώσεις αυτές βραχυπροθέσμως, μεσοπροθέσμως και στον απώτερο ορίζοντα, κατά περίπτωση·
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 5 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
ότι οι επιχειρήσεις, ιδιαίτερα εκείνες που επιδίδονται σε βιομηχανικές δραστηριότητες, αντιμετωπίζουν ταχέως αναπτυσσόμενα, εκτεταμένα και περίπλοκα καθήκοντα και ευθύνες σχετικά με την εκτίμηση, τον έλεγχο, την πρόληψη ή τη μείωση των συνεπειών από τις δραστηριότητές τους στο περιβάλλον·	Αριθμούμενη ως (8) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι αυτά τα καθήκοντα και οι ευθύνες επιβάλλουν τη δημιουργία, εκ μέρους των επιχειρήσεων, αποτελεσματικών μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος·	Αριθμούμενη ως (9) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι η εφαρμογή, από τις επιχειρήσεις, μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την ανάγκη εξασφάλισης της ανάλογης συμμετοχής των εργαζομένων στη συγκρότηση και στην εφαρμογή των συστημάτων αυτών, καθώς και από την ανάγκη να προωθηθεί η βελτίωση της προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων·	(10) ότι η εφαρμογή μηχανισμών περιβαλλοντικής προστασίας από επιχειρήσεις δεν μπορεί να διαχωρισθεί από την ανάγκη να διασφαλισθεί η ευρύτερη δυνατή εμπλοκή του προσωπικού της εταιρείας στην καθιέρωση και υλοποίηση τέτοιων μηχανισμών και από την ανάγκη να προαχθεί η μεγαλύτερη προστασία της ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι η χρήση τεχνικών οικολογικού ελέγχου, στο πλαίσιο των μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος, είναι ουσιώδης για την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων κατά τρόπο συστηματικό, τακτικό και αντικειμενικό, και διευκολύνει τη βελτίωση των επιδόσεων αυτών·	Αριθμούμενη ως (11) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι η δημιουργία μηχανισμών περιβαλλοντικής προστασίας και η χρήση του οικολογιστικού ελέγχου στα πλαίσια αυτών είναι περισσότερο προηγμένες στο βιομηχανικό τομέα·	(12) ότι η καθιέρωση μηχανισμών περιβαλλοντικής διαχείρισης και η χρήση περιβαλλοντικών ελέγχων στο πλαίσιο αυτό έχουν ήδη προχωρήσει περισσότερο στο βιομηχανικό τομέα, ο οποίος ως εκ τούτου αποτελεί άμεση προτεραιότητα για τον παρόντα κανονισμό και ότι είναι ιδιαίτερα επιθυμητό να προαχθούν με πειραματικές δοκιμές παρόμοιες πρακτικές και σε μη βιομηχανικές δραστηριότητες, όπως στις υπηρεσίες, τη διοίκηση, τις μεταφορές κ.λπ.· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 7 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
	(13) ότι η διάδοση των μηχανισμών περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων και τεχνικών ελέγχου, πρέπει να ενθαρρυνθεί ιδιαίτερα στον τομέα των μεταφορών προκειμένου να προληφθεί ή να περιορισθεί η διόγκωση των επιπτώσεών του στο περιβάλλον, ιδιαίτερα ως πιθανή συνέπεια της ενιαίας αγοράς, καθώς και στις δημόσιες διοικήσεις, το οποίο θα πρέπει να αποτελέσει παράδειγμα, ώστε οι εν λόγω τομείς να αποτελέσουν προτεραιότητες για την μελλοντική ανάπτυξη του υπόψη μηχανισμού· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 8 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι αυξάνεται το ενδιαφέρον του κοινού για ενημέρωση σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των επιχειρήσεων·	Αριθμούμενη ως (14) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	(15) ότι η παροχή πληροφοριών προς το κοινό εκ μέρους επιχειρήσεων αποτελεί βασικό στοιχείο ορθής περιβαλλοντικής διαχείρισης· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 9 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι ο περιβαλλοντικός έλεγχος, εφόσον εφαρμόζεται σε ενδεδειγμένο πλαίσιο, μπορεί να αποτελέσει τόσο ένα αποτελεσματικό μέσο διαχείρισης για τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των επιχειρήσεων, όσο και μια ορθή βάση για την πολιτική των εν λόγω επιχειρήσεων στο πεδίο της ενημέρωσης του πολίτη και της σύμπραξης με το κοινό·	Αριθμούμενη ως (16) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι η θέσπιση ευέλικτου κοινοτικού συστήματος για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων σε ορισμένες δραστηριότητες μπορεί επίσης, να προωθήσει περαιτέρω εξελίξεις στον τομέα αυτό, όπως την τυποποίηση και την πιστοποίηση των εσωτερικών συστημάτων περιβαλλοντικής προστασίας·	(17) ότι ένα ευέλικτο κοινοτικό σύστημα για την αξιολόγηση και βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων θα τόνωνε επίσης περαιτέρω εξελίξεις σε χώρους όπως η τυποποίηση και η μελλοντική πιστοποίηση εσωτερικών συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 11 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
	(18) ότι η τυποποίηση των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης θα βοηθούσε τη βιομηχανία να αναλάβει τις ευθύνες της και θα διευκόλυνε συγκρίσεις των περιβαλλοντικών επιδόσεων διαφορετικών επιχειρήσεων· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 12 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι, συνεπώς, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο να ενθαρρύνεται η δημιουργία, από τις επιχειρήσεις, μηχανισμών περιβαλλοντικής προστασίας, συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων ελέγχου, και να προάγεται η συστηματική και ορθή ενημέρωση του κοινού σχετικά με την περιβαλλοντική πολιτική, τα προγράμματα, τη διαχείριση και τις επιδόσεις σε θέματα περιβάλλοντος, και, ειδικότερα, σχετικά με τη σχέση που υφίσταται μεταξύ υγείας και περιβάλλοντος·	Αριθμούμενη ως (19) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη των σκοπών αυτών είναι η θέσπιση κοινοτικού συστήματος, το οποίο να επιτρέπει την εκούσια προσχώρηση των επιχειρήσεων·	(20) ότι ένα μέσο για την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι η καθιέρωση κοινοτικού συστήματος που θα ενθαρρύνει την προσχώρηση των επιχειρήσεων· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 13 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι με το σύστημα αυτό πρέπει να προωθηθεί η εισαγωγή, υπό το φως των αρχικών εκτενών και διεξοδικών ανασκοπήσεων του περιβάλλοντος, των καταλλήλων εσωτερικών περιβαλλοντικών συστημάτων, να καθορισθούν βασικές απαιτήσεις για τον οικο-λογιστικό έλεγχο, στα πλαίσια των εν λόγω συστημάτων προστασίας, και να ενημερωθεί το κοινό ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των επιχειρήσεων, βάσει ιδίως των αποτελεσμάτων του ελέγχου·	(21) ότι, καθιερώνοντας περιβαλλοντική πολιτική, περιβαλλοντικά προγράμματα και στόχους και σύστημα διαχείρισης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος συστήματος, μια επιχείρηση θα είναι σε θέση καλύτερα να επιδείξει την προσήλωσή της στο περιβάλλον, να εκτιμήσει και να μειώσει τις επιπτώσεις των δραστηριοτήτων της σε αυτό, να υλοποιήσει αποτελεσματικότερα τις εφαρμοστέες περιβαλλοντικές κανονιστικές απαιτήσεις, να μειώσει τους περιβαλλοντικούς κινδύνους, να επικοινωνήσει πραγματικά στο πεδίο του περιβάλλοντος με τις αρχές και το τοπικό και γενικότερο κοινό και να βελτιώσει την εικόνα της επιχείρησης· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 14 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	(22) ότι, προκειμένου να επιτευχθεί αειφόρος ανάπτυξη, η θεώρηση της «εντολής και ελέγχου» δεν είναι πλέον επαρκής και θα πρέπει σταδιακώς να αντικατασταθεί από θεώρηση βάσει της οποίας οι κανονιστικοί περιορισμοί και έλεγχοι συμπληρώνονται από συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων, των αρχών και του κοινού, καθώς και την προσχώρηση και κοινή υπευθυνότητα των διαφόρων οικείων παραγόντων· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 15 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η ανεξάρτητη επικύρωση, από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, των περιβαλλοντικών δηλώσεων που προορίζονται για το κοινό, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αξιοπιστία και η αντιπροσωπευτικότητα των πληροφοριών αυτών·	Αριθμούμενη ως (23) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι απαιτείται να καθορισθούν όροι και διαδικασίες για τη διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών, καθώς και διαδικασίες προς αποφυγή στρεβλώσεων των δραστηριοτήτων επικύρωσης στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού·	Αριθμούμενη ως (24) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 2 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ότι μπορεί να παραστεί ανάγκη αναθεώρησης του παρόντος κανονισμού, υπό το φως της κτηθείσας εμπειρίας κατά τα πρώτα έτη εφαρμογής του, ιδιαίτερα όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του και ότι κατά συνέπεια, απαιτείται αποτελεσματική διαδικασία για την αναθεώρηση αυτή,	(25) ότι μπορεί να παραστεί ανάγκη αναθεώρησης του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του σε μη βιομηχανικές δραστηριότητες, υπό το φως της κτηθείσας εμπειρίας κατά τα πρώτα έτη εφαρμογής του· ότι, επομένως, χρειάζεται αποτελεσματική διαδικασία για την αναθεώρηση αυτή· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 16 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:	
Άρθρο 1	
Το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου και οι στόχοι του	**Το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου και οι στόχοι του**
1. Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων και την παροχή της κατάλληλης πληροφόρησης στο κοινό, εφεξής καλούμενο «Οικολογιστικός Έλεγχος», στο οποίο είναι δυνατόν να προσχωρήσουν εκουσίως οι επιχειρήσεις του βιομηχανικού τομέα.	1. Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα, για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων και την παροχή της κατάλληλης πληροφόρησης στο κοινό, εφεξής καλούμενο «σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου», στο οποίο είναι δυνατόν να προσχωρήσουν εκουσίως οι επιχειρήσεις του βιομηχανικού τομέα· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
2. Στόχος του οικο-λογιστικού ελέγχου είναι να προωθηθεί η βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων μέσω:	Αμετάβλητο
α) της δημιουργίας και εφαρμογής, από τις επιχειρήσεις μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος·	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
6) της συστηματικής, αντικειμενικής και περιοδικής αξιολόγησης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των μηχανισμών αυτών·	6) της συστηματικής, αντικειμενικής και περιοδικής αξιολόγησης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των μηχανισμών αυτών, στην οποία συμπεριλαμβάνεται η εκτίμηση και καταγραφή των σχετικών δεδομένων, όπως, ειδικότερα, εκείνων που αφορούν τους χρησιμοποιούμενους φυσικούς πόρους και την ενέργεια, τις εκλύσεις και εκχύσεις ρύπων στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα και το έδαφος, τα επίπεδα θορύβου, με σκοπό τον περιορισμό στο ελάχιστο των περιβαλλοντικών επιπτώσεων· (Βλέπε τροπολογία 20 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
γ) της ενημέρωσης του κοινού ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις.	Αμετάβλητο

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

α) «περιβαλλοντική ανασκόπηση»: η αρχική εκτενής και διεξοδική έρευνα των περιβαλλοντικών θεμάτων, επιπτώσεων, και επιδόσεων που σχετίζονται με τις εργασίες σε ένα τόπο, συμπεριλαμβανομένων, ιδιαίτερα, των πτυχών που αναφέρονται στο παράρτημα Ι·	
β) «μηχανισμός περιβαλλοντικής προστασίας»: η συντονισμένη σειρά μέτρων, διαφόρων τύπων, τα οποία αποβλέπουν στην προστασία του περιβάλλοντος·	
γ) «περιβαλλοντική πολιτική»: η δήλωση των συνολικών επιδιώξεων και αρχών δράσης μιας επιχείρισης έναντι του περιβάλλοντος·	
δ) «περιβαλλοντική διαχείριση»: τα στοιχεία της συνολικής διαχειριστικής λειτουργίας που προσδιορίζουν και θέτουν σε εφαρμογή την περιβαλλοντική πολιτική·	
ε) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: η οργανωτική δομή, οι ευθύνες, οι πρακτικές, οι διαδικασίες, οι διεργασίες και οι πόροι για την εφαρμογή της περιβαλλοντικής διαχείρισης·	ε) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: το τμήμα εκείνο του γενικού συστήματος διαχείρισης το οποίο συμπεριλαμβάνει την οργανωτική δομή, τις ευθύνες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις διεργασίες και τους πόρους για τον καθορισμό και την εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 22 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
στ) «περιβαλλοντικοί στόχοι»: οι λεπτομερείς αντικειμενικοί στόχοι, ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, που επιδιώκει μια επιχείρηση·	Αμετάβλητο
ζ) «περιβαλλοντικό πρόγραμμα»: η περιγραφή των συγκεκριμένων στόχων και δραστηριοτήτων της επιχείρησης όσον αφορά τη βελτιωμένη προστασία του περιβάλλοντος σε δεδομένο τόπο, το οποίο συμπεριλαμβάνει την περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί για την επίτευξη των στόχων και την τήρηση των προθεσμιών που έχουν ταχθεί ως προς τη θέση σε εφαρμογή των μέτρων αυτών·	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
η) «περιβαλλοντικός έλεγχος»: το μέσο διαχείρισης που περιλαμβάνει συστηματική, τεκμηριωμένη, περιοδική και αντικειμενική αξιολόγηση των επιδόσεων της περιβαλλοντικής οργάνωσης, διαχείρισης και εξοπλισμού, με σκοπό τη συμβολή στη διασφάλιση του περιβάλλοντος, μέσω:	
i) της διευκόλυνσης του διαχειριστικού ελέγχου των περιβαλλοντικών πρακτικών,	
ii) του ελέγχου της συμμόρφωσης προς τις πολιτικές της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της τήρησης των απαιτήσεων που επιβάλλουν οι ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις.	
Στον περιβαλλοντικό έλεγχο συμπεριλαμβάνεται ο προσδιορισμός των πραγματικών δεδομένων που είναι αναγκαία για να κριθούν οι επιδόσεις·	
θ) «περιβαλλοντική δήλωση»: η δήλωση που συντάσσεται από την επιχείρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και ιδίως του άρθρου 5·	
ι) «βιομηχανική δραστηριότητα»: κάθε δραστηριότητα που περιλαμβάνεται στα τμήματα Γ και Δ της κατάταξης των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (NACE αναθ. 1), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου [1], στις οποίες προστίθενται η παραγωγή ηλεκτρισμού, αερίου, ατμού και θερμού ύδατος, η ανακύκλωση, η επεξεργασία, η καταστροφή ή διάθεση στερεών ή υγρών αποβλήτων·	
ια) «επιχείρηση»: κάθε οργανισμός, ο οποίος έχει άμεσο επιχειρησιακό έλεγχο των δραστηριοτήτων σε δεδομένο τόπο·	
ιβ) «τόπος»: κάθε περιοχή, όπου αναπτύσσονται, σε δεδομένη τοποθεσία, οι δραστηριότητες υπό τον έλεγχο της επιχείρησης· στον εν λόγω ορισμό συμπεριλαμβάνεται η συναφής ή συνδεδεμένη αποθήκευση πρώτων υλών, υποπροϊόντος, ενδιαμέσων προϊόντων, τελικών προϊόντων και αποβλήτων και καλύπτονται ο εξοπλισμός και οι συσκευές που υπεισέρχονται στις δραστηριότητες, είτε είναι μόνιμα εγκατεστημένοι, είτε όχι·	
ιγ) «διαπιστευμένος περιβαλλοντικός διακριβωτής»: κάθε άτομο ή φορέας στον οποίο έχει χορηγηθεί διαπίστευση, σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 7·	
ιδ) «αρμόδιοι οργανισμοί»: οι οργανισμοί που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 13, προς εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.	
Άρθρο 3	
Συμμετοχή στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου υποχρεώσεις των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, διαδικασία συμμετοχής	
1. Οι επιχειρήσεις που ασκούν βιομηχανική δραστηριότητα μπορούν να συμμετάσχουν στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου για κάθε τόπο στον οποίο εκτελούνται οι δραστηριότητες αυτές, αναλαμβάνοντας να τηρούν όλους τους κανόνες και όρους και να ακολουθούν όλες τις διαδικασίες, που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε κάθε ενεχόμενο τόπο, και ιδίως να:	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
— να επεξεργαστούν και να θέσουν σε εφαρμογή, υπό το φως των αποτελεσμάτων μιας αρχικής περιβαλλοντικής ανασκόπησης, τηρώντας τα κριτήρια του παραρτήματος Ι και εξασφαλίζοντας ανάλογη συμμετοχή των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους, ένα μηχανισμό προστασίας του περιβάλλοντος που καλύπτει όλες τις διεξαγόμενες στον τόπο δραστηριότητες,	— να επεξεργασθούν και να θέσουν σε εφαρμογή, υπό το φως των αποτελεσμάτων μιας αρχικής περιβαλλοντικής ανασκόπησης και, όπου ενδείκνυται, των επαναλήψεών της εκ των υστέρων, τηρώντας τα κριτήρια του παραρτήματος Ι και εξασφαλίζοντας την ευρύτατη συμμετοχή του προσωπικού και των εκπροσώπων τους, όπως ενδείκνυται βάσει των ισχυόντων κανονισμών και πρακτικών στα κράτη μέλη, ένα μηχανισμό περιβαλλοντικής προστασίας που καλύπτει όλες τις διεξαγόμενες στον τόπο δραστηριότητες, ο οποίος πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος Ι του παρόντος κανονισμού ή, όσον αφορά το σύστημα διαχείρισης, πιστοποιείται, σύμφωνα με κατάλληλη διαδικασία πιστοποίησης, ότι πληροί ένα πρότυπο που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, (Βλέπε τροπολογία αριθ. 27 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— να διενεργούν περιβαλλοντικούς ελέγχους ή να αναθέτουν τη διενέργεια αυτών, τηρώντας τα κριτήρια του παραρτήματος Ι, στους ενεχόμενους τόπους,	Αμετάβλητο
— να διαβιβάζουν, στο ανώτατο επίπεδο διεύθυνσης της επιχείρησης, όλα τα αποτελέσματα του ελέγχου και να τάσσουν, συναρτήσει των εν λόγω στοιχείων και στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προγράμματός τους, στόχους και μέτρα με σκοπό τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων,	— να διαβιβάζουν στο ενδεδειγμένο ανώτατο επίπεδο διεύθυνσης της επιχείρησης, όλα τα αποτελέσματα του ελέγχου και να τάσσουν, συναρτήσει των εν λόγω στοιχείων και στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προγράμματός τους, στόχους και μέτρα με σκοπό τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεών τους, (Βλέπε τροπολογία αριθ. 28 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— να συντάσσουν χωριστή περιβαλλοντική δήλωση για κάθε ελεγχθέντα τόπο, με την ίδια περιοδικότητα όπως και για τον οικο-λογιστικό έλεγχο,	— να συντάσσουν ετησίως περιβαλλοντική δήλωση για κάθε ελεγχθέντα τόπο, (Βλέπε τροπολογία αριθ. 29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— να μεριμνούν για την επικύρωση, από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, των περιβαλλοντικών δηλώσεων από πλευράς αξιοπιστίας των δεδομένων και των πληροφοριών που περιέχει η δήλωση και επαρκούς κάλυψης, όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων που σχετίζονται με τον τόπο,	— να μεριμνούν για την επικύρωση των περιβαλλοντικών δηλώσεων από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, κατά το χρόνο που ολοκληρώνεται ο έλεγχος που αφορά την περίοδο που καλύπτουν οι σχετικές δηλώσεις, ώστε να επιβεβαιώνεται ότι τα δεδομένα και οι πληροφορίες που περιέχει η δήλωση είναι αξιόπιστα και ότι καλύπτονται επαρκώς όλα τα σημαντικά περιβαλλοντικά θέματα που σχετίζονται με τον τόπο, (Βλέπε τροπολογία αριθ. 30 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— να υποβάλλουν τις περιβαλλοντικές δηλώσεις, επικυρωμένες από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, στον αρμόδιο οργανισμό και τις φυλάσσουν στη διάθεση του κοινού.	— να υποβάλουν κάθε περιβαλλοντική δήλωση στον αρμόδιο οργανισμό, να τις φυλάσσουν στη διάθεση του κοινού και, εάν η επιχείρηση υποβάλλει ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων στους μετόχους, να τις συμπεριλαμβάνουν ή να τις επισυνάπτουν στην έκθεση αυτή. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 31 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
2. Οι επιχειρήσεις που αποφασίζουν να συμμετάσχουν, για δεδομένο τόπο, στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου οφείλουν, αφού πραγματοποιήσουν περιβαλλοντική ανασκόπηση του τόπου, να εγκαταστήσουν μηχανισμό προστασίας του περιβάλλοντος, να συντάξουν περιβαλλοντική δήλωση, και να υποβάλουν την πρώτη περιβαλλοντική δήλωση, επικυρωμένη από διαπιστευμένο περιβαλλοντικό διακριβωτή, στον αρμόδιο οργανισμό του άρθρου 10, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αναφέρονται στο παράρτημα IV.	Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
3. Οι οριζόμενες στο παρόν άρθρο υποχρεώσεις εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται από τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 12 παράγραφος 1 σημείο α).	
Άρθρο 4	
Τυποποίηση των συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης	
Η Επιτροπή ζητεί από τους κατάλληλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, να συντάξουν και να υιοθετήσουν πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, με βάση τα κριτήρια του παραρτήματος I και συνεκτιμώντας τους επί του θέματος στόχους, αρχές και υποχρεώσεις του παρόντος κανονισμού.	Η Επιτροπή ζητεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) να συντάξει και να εγκρίνει ένα πρότυπο για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, το οποίο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους στόχους, τις αρχές και τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και να είναι σύμφωνο με τις σχετικές απαιτήσεις των παραρτημάτων I και II.
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 32 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Άρθρο 5	Αμετάβλητο
Περιβαλλοντική δήλωση	
1. Συντάσσεται περιβαλλοντική δήλωση για κάθε συμμετέχοντα στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου τόπο υπό τον έλεγχο της διεύθυνσης της επιχείρησης και με βάση, ιδίως, κάθε οικο-λογιστικό έλεγχο ή, για την πρώτη δήλωση, την περιβαλλοντική ανασκόπηση. Προορίζεται ειδικά για την πληροφόρηση του κοινού και διατυπώνεται υπό συνοπτική και μη τεχνική μορφή.	1. Συντάσσεται περιβαλλοντική δήλωση για κάθε συμμετέχοντα στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου τόπο, υπό τον έλεγχο της διεύθυνσης της επιχείρησης και με βάση, ιδίως, κάθε περιβαλλοντικό έλεγχο ή, για την πρώτη δήλωση, την αρχική περιβαλλοντική ανασκόπηση, περαιτέρω δε σε ετήσια βάση. Προορίζεται ειδικά για την πληροφόρηση του κοινού και διατυπώνεται υπό συνοπτική και μη τεχνική μορφή.
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 33 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
2. Η περιβαλλοντική δήλωση περιέχει, ειδικότερα, τα ακόλουθα:	Αμετάβλητο
— περιγραφή των δραστηριοτήτων της εταιρείας στον υπόψη τόπο,	
— αξιολόγηση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων, που συνδέονται με τις ενεχόμενες δραστηριότητες,	— αξιολόγηση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων που συνδέονται με τις ενεχόμενες δραστηριότητες,
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 34 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— σύνοψη αριθμητικών δεδομένων σχετικά με τις εκπομπές ρύπων, τη δημιουργία αποβλήτων, τις πρώτες ύλες, την κατανάλωση ενέργειας και ύδατος, και, κατά περίπτωση άλλες σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές,	— σύνοψη αριθμητικών δεδομένων σχετικά με τις εκπομπές ρύπων, τη δημιουργία αποβλήτων, την κατανάλωση πρώτων υλών, ενέργειας και ύδατος, καθώς και ποιοτική εκτίμηση σχετικά με πτυχές που δεν μπορούν να εκτιμηθούν ποσοτικά, όπως οχλήσεις από δυσάρεστες οσμές, καταστροφή του τοπίου, καταστροφή των φυσικών καλλονών και, κατά περίπτωση, άλλες σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές. Στο μέτρο του δυνατού, τα αριθμητικά δεδομένα συγκρίνονται με τους όρους χορήγησης αδειών και τις κανονιστικές απαιτήσεις,
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— παρουσίαση της περιβαλλοντικής πολιτικής, του προγράμματος και των συγκεκριμένων στόχων της επιχείρησης, όσον αφορά τον τόπο αυτό,	— παρουσίαση της περιβαλλοντικής πολιτικής, του προγράμματος και των συγκεκριμένων στόχων της επιχείρησης, με ενδεχόμενες προσαρμογές, αναφέροντας τις επενδύσεις προστασίας του περιβάλλοντος, όσον αφορά τον τόπο αυτό,
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 36 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
— αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του μηχανισμού προστασίας που λειτουργεί στον υπόψη τόπο,	Αμετάβλητο
— προθεσμία για τη σύνταξη της επόμενης δήλωσης.	
Η επικύρωση της δήλωσης χορηγείται υπό όρους που αναφέρονται στο παράρτημα II.	Η δήλωση επικυρώνεται υπό τους όρους που αναφέρει το άρθρο 6 παράγραφος 2, κατά τον χρόνο που ολοκληρώνεται ένας πλήρης περιβαλλοντικός έλεγχος του τόπου,
	(Βλέπε τροπολογία αριθ. 38 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Άρθρο 6	
Οργάνωση των δραστηριοτήτων οικολογιστικού ελέγχου και επικύρωσης	**Οργάνωση των δραστηριοτήτων ελέγχου**
1. Ο περιβαλλοντικός οικο-λογιστικός έλεγχος ενός τόπου είναι δυνατόν να διενεργείται είτε από διακριβωτές της επιχείρησης, εφόσον αυτή έχει εγκαταστήσει δικό της ανάλογο μηχανισμό, π.χ. στο πλαίσιο του προτύπου EN 29000, είτε από εξωτερικούς διακριβωτές, διαπιστευμένους προς τούτο από οργανισμό τον οποίον έχει αναγνωρίσει το κράτος μέλος. Σε όλες τις περιπτώσεις, ο έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος I και, ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα ISO 10011 που αφορούν τα προσόντα των διακριβωτών (μέρος 2) και τις διαδικασίες ελέγχου (μέρος 1).	1. Ο εσωτερικός περιβαλλοντικός έλεγχος ενός τόπου είναι δυνατόν να διενεργείται είτε από ελεγκτές που ανήκουν στην επιχείρηση, είτε από εξωτερικά άτομα, είτε από οργανισμούς που ενεργούν για λογαριασμό της. Σε όλες τις περιπτώσεις, ο έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος I και, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα ISO 10011 που αφορούν τα προσόντα των ελεγκτών (μέρος 2) και τις διαδικασίες ελέγχου (μέρος 1).
	Οργάνωση των δραστηριοτήτων επικύρωσης
2. Η επικύρωση των περιβαλλοντικών δηλώσεων χορηγείται από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, σύμφωνα με τα κριτήρα του παραρτήματος II. Οι διαπιστευμένοι διακριβωτές δεν αποκαλύπτουν, εκτός εάν εξουσιοδοτηθούν από τη διεύθυνση της επιχείρησης, καμία πληροφορία ή δεδομένο, των οποίων λαμβάνουν γνώση στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της επικύρωσης.	2. Οι περιβαλλοντικές πολιτικές, προγράμματα, συστήματα διαχείρισης, ανασκοπήσεις ή διαδικασίες ελέγχου και οι περιβαλλοντικές δηλώσεις εξετάζονται ώστε να εξακριβώνεται ότι πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, οι δε περιβαλλοντικές δηλώσεις επικυρώνονται από τον ανεξάρτητο διαπιστευμένο περιβαλλοντικό διακριβωτή, με βάση τις σχετικές διατάξεις των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού.
	2. α) Συσχετισμός με τα πρότυπα
	i) Οι επιχειρήσεις που πιστοποιείται ότι πληρούν σε συγκεκριμένους τόπους:
	— εθνικά πρότυπα, που μεταφέρουν ευρωπαϊκά πρότυπα για συστήματα ή/και ελέγχους περιβαλλοντικής διαχείρισης, που έχει καθορίσει η CEN, βάσει εντολής σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/182/ΕΟΚ, οι οποίες έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ή*
	— εθνικά πρότυπα για συστήματα ή/και ελέγχους περιβαλλοντικής διαχείρισης, που έχει αναγνωρίσει η Επιτροπή, ακολουθώντας τη διαδικασία που αναφέρει το άρθρο 13, ότι είναι σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
	Θεωρείται ότι πληρούν τις αντίστοιχες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού στους τόπους αυτούς, υπό τον όρο ότι η πιστοποίηση χορηγείται από ένα όργανο του οποίου η διαπίστευση έχει χορηγηθεί σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού ή σύμφωνα με κριτήρια τα οποία αναγνωρίζονται ως ισοδύναμα προς τις εν λόγω απαιτήσεις από πλευράς Επιτροπής, η οποία ακολουθεί τη διαδικασία του άρθρου 13. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τους αριθμούς αναφοράς των ανωτέρω ευρωπαϊκών προτύπων, καθώς και των εθνικών προτύπων που έχει αναγνωρισθεί ότι είναι σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις που παρόντος κανονισμού. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους αριθμούς αναφοράς των εν λόγω εθνικών προτύπων και των εθνικών προτύπων που μεταφέρουν ευρωπαϊκά πρότυπα, ii) Για να καταστεί δυνατόν οι τόποι αυτοί να υπαχθούν στο σύστημα, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πρέπει, σε κάθε περίπτωση να πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την περιβαλλοντική δήλωση, συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης και των άλλων ισχυουσών απαιτήσεων σχετικά με την εγγραφή στον κατάλογο· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 41 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου) 6) Ο διαπιστευμένος περιβαλλοντικός διακριβωτής πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τον ελεγκτή του τόπου. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 42 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
3. Η Επιτροπή ζητεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Δοκιμών και Πιστοποίησης να θεσπίσει τους όρους και τις διαδικασίες, με βάση τα κριτήρια του παραρτήματος II, προκειμένου να πιστοποιείται η συμμόρφωση προς τα αναφερόμενα στο άρθρο 4 πρότυπα και να εξασφαλίζεται ο συντονισμός των οργανισμών που έχουν ορίσει τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 1.	Αμετάβλητο
Άρθρο 7 **Διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών** 1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εντός δωδεκαμήνου από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, να έχουν τεθεί πλήρως σε λειτουργία συστήματα διαπίστευσης επιφορτισμένα με τον καθορισμό και την εφαρμογή ενδεδειγμένων όρων και διαδικασιών που διέπουν τη διαπίστευση περιβαλλοντικών διακριβωτών, καθώς και με τον έλεγχο των δραστηριοτήτων τους. Προς τούτο, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν είτε να χρησιμοποιούν τους υπάρχοντες οργανισμούς σε θέματα πιστοποίησης είτε να ορίζουν ή να ιδρύουν άλλους κατάλληλους οργανισμούς.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Κατά τη θέσπιση των εν λόγω όρων και διαδικασιών, τα συστήματα διαπίστευσης των κρατών μελών λαμβάνουν υπόψη τα προβλεπόμενα στο παράρτημα ΙΙ κριτήρια. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν εκ των προτέρων την Επιτροπή για τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν επί του θέματος. Τα μέτρα αυτά πρέπει να εγκριθούν από την Επιτροπή προτού καταστεί δυνατόν να υιοθετηθούν από ένα σύστημα διαπίστευσης.	(Βλέπε παράρτημα ΙΙ σημείο Α) (Βλέπε τροπολογία αριθ. 44 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Τα κράτη μέλη εγκρίνουν τις διατάξεις και διαδικασίες που είναι αναγκαίες προκειμένου τα συστήματα διαπίστευσης να ανταποκρίνονται στη λειτουργία τους.	Αμετάβλητο
Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου.	
2. Οι αρμόδιοι οργανισμοί, οι ομοσπονδίες των ενδιαφερόμενων επαγγελματικών ενώσεων, οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που ασχολούνται με το περιβάλλον και τους καταναλωτές και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν το δικαίωμα να συμμετάσχουν στην εγκατάσταση και διεύθυνση, σύμφωνα με τους κανόνες και διαδικασίες που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, των συστημάτων διαπίστευσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Οι κανόνες αυτοί και διαδικασίες γνωστοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή.	
3. Τα συστήματα διαπίστευσης συνεργάζονται κατά τη λειτουργία τους, ιδιαίτερα για να εξασφαλίζεται ο έλεγχος των δραστηριοτήτων των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών. Η Επιτροπή αναλαμβάνει τη δέουσα δράση προκειμένου να διευκολύνει την ανωτέρω συνεργασία.	
4. Οι διαπιστευμένοι σε ένα κράτος μέλος περιβαλλοντικοί διακριβωτές είναι δυνατόν να ασκούν δραστηριότητες επικύρωσης σε κάθε άλλο κράτος μέλος.	
Άρθρο 8	
Κατάλογος των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών	
Στο πλαίσιο των συστημάτων διαπίστευσης, καταρτίζεται, ενημερώνεται και αναθεωρείται ο κατάλογος των διαπιστευμένων περιβαλλοντικών διακριβωτών σε κάθε κράτος μέλος, ο οποίος γνωστοποιείται στην Επιτροπή.	
Η Επιτροπή δημοσιεύει συγκεντρωτικό κατάλογο για την Κοινότητα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*	Η Επιτροπή δημοσιεύει ετησίως συγκεντρωτικό κατάλογο για την Κοινότητα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,* (Βλέπε τροπολογία αριθ. 49 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Άρθρο 9	Αμετάβλητο
Κατάλογος των τόπων που συμμετέχουν στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου	
1. Οι οργανισμοί που έχουν ορισθεί προς τούτο από τα κράτη μέλη καταρτίζουν και ενημερώνουν, κατά τακτά διαστήματα, κατάλογο των τόπων που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Όταν μια επιχείρηση παραλείπει να υποβάλει στους αρμόδιους οργανισμούς, εντός των τασσόμενων προθεσμιών, τις επικυρωμένες περιβαλλοντικές δηλώσεις σχετικά με ένα τόπο, ο τόπος αυτός διαγράφεται από τον κατάλογο.	
2. Οι αρμόδιοι οργανισμοί γνωστοποιούν κάθε χρόνο τους καταλόγους, καθώς και τις ενημερωμένες εκδόσεις τους στην Επιτροπή.	
	2α. Ο αρμόδιος οργανισμός εγγράφει έναν τόπο στον κατάλογο μόνον εάν πεισθεί ότι ο τόπος πληροί όλους τους όρους του παρόντος κανονισμού. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 50 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Ο κατάλογος όλων των τόπων της Κοινότητας που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου δημοσιεύεται κάθε χρόνο από την Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*	
Άρθρο 10 **Αρμόδιοι οργανισμοί**	Αμετάβλητο
Τα κράτη μέλη ορίζουν, εντός δωδεκαμήνου από της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τους αρμόδιους οργανισμούς και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.	
Άρθρο 11 **Λογότυπος του οικο-λογιστικού ελέγχου**	
1. Ο λογότυπος που εικονίζεται στο παράρτημα III μπορεί να χρησιμοποιείται σε σχέση με τους τόπους που συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου. Οι τόποι που συμμετέχουν οφείλουν να μνημονεύονται πάντα εικονιζόμενοι μαζί με τον λογότυπο.	
Ο λογότυπος μπορεί να χρησιμοποιηθεί:	
— στις περιβαλλοντικές δηλώσεις της επιχείρησης,	
— στα φυλλάδια, στις εκθέσεις και στα ενημερωτικά έγγραφα της επιχείρησης,	
— στα επιστολόχαρτα με τον τίτλο της επιχείρισης,	
— για τη διαφήμιση της επιχείρησης, εφόσον η διαφήμιση αυτή δεν κάνει αναφορά σε συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες.	
Ο λογότυπος δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για τη διαφήμιση προϊόντων ή επάνω στα προϊόντα ή τις συσκευασίες τους.	
Ο λογότυπος πρέπει πάντοτε να συνοδεύεται από μία εκ των αναφερόμενων στο Παράρτημα III φράσεων, αναλόγως της περιπτώσεως.	
2. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση του λογοτύπου για τους τόπους στους οποίους δεν πληρούνται οι κοινοτικές και εθνικές κανονιστικές προδιαγραφές σε θέματα περιβάλλοντος.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξουσιοδοτούν τους αρμόδιους οργανισμούς· να εποπτεύουν τη χρησιμοποίηση του λογοτύπου, και γνωστοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα εν λόγω μέτρα.	
Άρθρο 12	
Προώθηση του συστήματος οικο-λογιστικού ελέγχου	
1. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να προβαίνουν σε ενέργειες προκειμένου να προωθήσουν το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, στο μέτρο που οι ενέργειες αυτές ανταποκρίνονται στο κοινοτικό δίκαιο, ιδίως:	
α) όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θέτοντας σε εφαρμογή ή προωθώντας δράσεις και, ενδεχομένως, δομές αρωγής που αποσκοπούν στο να θέσουν στη διάθεση των επιχειρήσεων αυτών την εμπειρογνωμοσύνη και τη στήριξη που είναι αναγκαίες για την τήρηση των κανόνων όρων και διαδικασιών που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και, ειδικότερα τη συγκρότηση των μηχανισμών προστασίας του περιβάλλοντος, τη διεξαγωγή περιβαλλοντικών ελέγχων, τη σύνταξη των δηλώσεων και την επικύρωσή τους·	
β) απλοποιώντας ή/και μειώνοντας, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις εφαρμοζόμενες στην πράξη διατυπώσεις ελέγχου και επιθεώρησης, ιδίως όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις·	β) απλοποιώντας ή/και μειώνοντας, υπό ορισμένες περιστάσεις, τις εφαρμοζόμενες στην πράξη διατυπώσεις ελέγχου και επιθεώρησης, ειδικότερα, χάρη στη χρησιμοποίηση των επικυρωμένων δεδομένων που προκύπτουν από την εφαρμογή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, ιδίως όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις· (Βλέπε τροπολογία αριθ. 55 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
γ) διασφαλίζοντας δημοσιότητα για το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου και ενημερώνοντας το κοινό.	Αμετάβλητο
	δ) ενθαρρύνοντας τις ενώσεις βιομηχανιών κατά τις ενέργειές τους για την προώθηση της εισαγωγής συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης από πλευράς επιχειρήσεων. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 56 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
	Θεσπίζοντας τα μέτρα προώθησης, τα κράτη μέλη δύνανται να αξιοποιήσουν τις σχετικές εμπειρίες των περιφερειακών και τοπικών αρχών, κυρίως σε περιοχές με υψηλή συγκέντρωση μικρομεσαίων επιχειρήσεων, όπου προκύπτουν προβλήματα σωρευτικής επίδρασης επί του περιβάλλοντος. Στις περιπτώσεις αυτές, τα μέτρα προώθησης δύνανται να λάβουν πειραματική μορφή, με συμμετοχή ομάδων επιχειρήσεων σε συστήματα συλλογικής τεχνικής συνδρομής. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 58 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνονται κατά την έννοια του παρόντος άρθρου.	

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. Η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, παρουσιάζει στο Συμβούλιο προτάσεις που αποσκοπούν στην ενίσχυση της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, ιδίως μέσω της πληροφόρησης, της εκπαίδευσης, και της τεχνικής συνδρομής.

Άρθρο 13

Αναθεώρηση

Μετά πάροδο τετραετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή αναθεωρεί το σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου, υπό το φως της κτηθείσας κατά την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος εμπειρίας, και εν ανάγκη, προτείνει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις, ιδίως όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής και τη φύση του συστήματος.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. Η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τους οργανισμούς που εκπροσωπούν σε κοινοτικό επίπεδο τις άμεσα ενδιαφερόμενες ομάδες πίεσης, υποβάλλει προτάσεις στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που αποσκοπούν στην ενίσχυση της συμμετοχής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου, ιδίως μέσω της πληροφόρησης, της εκπαίδευσης και της τεχνικής συνδρομής.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 59 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Άρθρο 13

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει, χωρίς καθυστέρηση, στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

5. Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριμήνου από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

(Βλέπε τροπολογίες αριθ. 60 και 64 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Άρθρο 14

Αναθεώρηση

Μετά πάροδο τετραετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή αναθεωρεί το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου, υπό το φως της κτηθείσας κατά την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος εμπειρίας, και, εν ανάγκη προτείνει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες τροποποιήσεις, ιδίως όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του συστήματος.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 63 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ
Στα πλαίσια της εν λόγω αναθεώρησης, το Συμβούλιο εγκρίνει τις προτεινόμενες αυτές τροποποιήσεις με ειδική πλειοψηφία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 130 P δεύτερο εδάφιο της συνθήκης.	Αμετάβλητο
Άρθρο 14	*Άρθρο 15*
Έναρξη ισχύος	Αμετάβλητο
Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1993.	
Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1994.	
Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Θέματα και διατάξεις σχετικά με τους μηχανισμούς προστασίας του περιβάλλοντος, και τον περιβαλλοντικό έλεγχο

Α. Οι μηχανισμοί προστασίας του περιβάλλοντος καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα της σειράς EN 29000 και, μόλις εγκριθούν, τα ειδικά πρότυπα που θα ορισθούν στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 4.

Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν, κυρίως, τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία δηλώνονται επισήμως και εγγράφως: περιβαλλοντική πολιτική, περιβαλλοντικούς στόχους, περιβαλλοντικό πρόγραμμα και σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος ελέγχου.

Τα αντίστοιχα έγγραφα αναπτύσσουν πως η περιβαλλοντική πολιτική και το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για τον τόπο σχετίζονται με την πολιτική και τα συστήματα της επιχείρησης στο σύνολό της και περιλαμβάνουν δήλωση της περιβαλλοντικής πολιτικής της επιχείρησης.

Ο μηχανισμός προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνει τεχνικά και οργανωτικά μέτρα και διαδικασίες με σκοπό την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών και δεδομένων για να αξιολογηθούν, οι περιβαλλοντικές επιδόσεις των δραστηριοτήτων στον εν λόγω τόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές πολιτικές, στόχους και προγράμματα της εταιρείας.

Β. Θέματα προς εξέταση

Τα κάτωθι θέματα λαμβάνονται υπόψη στα πλαίσια των εσωτερικών μηχανισμών προστασίας και του περιβαλλοντικού ελέγχου:

— αξιολόγηση, έλεγχος και πρόληψη των επιπτώσεων από την εν λόγω δραστηριότητα στα διάφορα περιβάλλοντα,	— αξιολόγηση, έλεγχος και πρόληψη των επιπτώσεων από την εν λόγω δραστηριότητα στα διάφορα περιβάλλοντα, και ιδιαίτερα στην ατμόσφαιρα, τα ύδατα, τα εδάφη και τους διοτόπους, (Βλέπε τροπολογία αριθ. 65 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

— διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή ενέργειας,

— διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή και μεταφορά πρώτων υλών· διαχείριση και εξοικονόμηση υδάτων,

— μείωση, ανακύκλωση και επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση των αποβλήτων,

— επιλογή των παραγωγικών διαδικασιών.

— διαχείριση προϊόντων (σχέδιο, συσκευασία, μεταφορά, χρήση και διάθεση),

— πρόληψη και μετριασμός των ατυχημάτων,

— πρόληψη και μετριασμός των περιβαλλοντικών ατυχημάτων,

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 66 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

— πληροφόρηση, επιμόρφωση και συμμετοχή του προσωπικού σε περιβαλλοντικά ζητήματα,

— ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού, κυρίως, αντιμετώπιση των παραπόνων των πολιτών.

Γ. Οι περιβαλλοντικές επιδόσεις αξιολογούνται λαμβάνοντας ως σημεία αναφοράς κοινοτικά και εθνικά πρότυπα, που εφαρμόζονται στον τομέα αυτό, καθώς και τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνολογίες για τη μείωση της ρύπανσης, όπως ορίζονται στα πλαίσια της κοινοτικής νομοθεσίας

Γ. Οι περιβαλλοντικές επιδόσεις αξιολογούνται λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς την περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης, η οποία πρέπει να είναι σύμφωνη προς όλες τις σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις για το περιβάλλον και να λαμβάνει υπόψη τις ενδεχόμενες καθαρές τεχνολογίες.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 67 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Σχετικά με την περιβαλλοντική διαχείριση, οι ακόλουθες «ορθές διαχειριστικές πρακτικές» χρησιμεύουν κατά περίπτωση, ως σημεία αναφοράς, στα πλαίσια του συστήματος οικο-λογιστικού ελέγχου, για τα εσωτερικά συστήματα προστασίας και για τον περιβαλλοντικό έλεγχο:

1. Η διεύθυνση, στο υψηλότερο επίπεδο, προετοιμάζει και αναθεωρεί τακτικά την περιβαλλοντική πολιτική, τους στόχους και τα προγράμματα της επιχείρησης. Οι εν λόγω πολιτικοί στόχοι και προγράμματα καθορίζονται γραπτώς.

2. Η διεύθυνση, σε συνεργασία με τους εκπροσώπους του προσωπικού, καλλιεργεί στους εργαζομένους σε όλα τα επίπεδα συναίσθηση ευθύνης για το περιβάλλον.

3. Η διεύθυνση κάνει εκτίμηση εκ των προτέρων των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κάθε νέας δραστηριότητας, προϊόντος και διαδικασίας.

4. Η διεύθυνση αξιολογεί και ελέγχει τις επενέργειες των τρεχουσών εργασιών στο τοπικό περιβάλλον και μελετά κάθε σημαντικό αντίκτυπο αυτών των εργασιών στο περιβάλλον, εν γένει.

5. Η διεύθυνση φροντίζει για τη μείωση στο ελάχιστο των περιβαλλοντικών επιπτώσεων όλων των δραστηριοτήτων.

6. Η διεύθυνση φροντίζει για την εισαγωγή και την εφαρμογή των αναγκαίων ρυθμίσεων, με σκοπό τη μείωση της παραγωγής αποβλήτων στο ελάχιστο και τη διατήρηση των πόρων.

7. Η διεύθυνση λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη της τυχαίας έκλυσης υλικών ή ενέργειας.

8. Η επιχείρηση καθορίζει και φροντίζει για την εφαρμογή διαδικασιών επαλήθευσης που στοχεύουν στον έλεγχο της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική και, εφόσον οι εν λόγω διαδικασίες απαιτούν μέτρηση και δοκιμή, στην τήρηση και στην ενημέρωση των αρχείων με τα αποτελέσματα.

9. Η επιχείρηση καθορίζει και προσαρμόζει τις διαδικασίες που πρέπει να τηρηθούν και τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν, εάν, ενδεχομένως, επισημανθεί μη συμμόρφωση προς την περιβαλλοντική πολιτική, τους στόχους ή τους ενδιάμεσους στόχους της.

10. Η διεύθυνση συνεργάζεται με τις δημόσιες αρχές για τον καθορισμό και τη διατήρηση εκτάκτων διαδικασιών, ούτως ώστε να περιορίζεται στο ελάχιστο ο αντίκτυπος από ατυχήματα, τα οποία μπορεί, παρόλα ταύτα, να συμβούν.

11. Η διεύθυνση παρέχει στο κοινό τις αναγκαίες πληροφορίες, οι οποίες θα του επιτρέψουν να κατανοήσει τις ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επενέργειες των εργασιών της επιχείρησης, και είναι διατεθειμένη να ανταποκρίνεται θετικά στην έκφραση ανησυχίας από πλευράς κοινού.

11α. Η διεύθυνση ενημερώνει το κοινό σχετικά με τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων του τόπου στο περιβάλλον και τη δημόσια υγεία.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 69 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

12. Η διεύθυνση παρέχει κατάλληλες οδηγίες στους πελάτες για να εξασφαλισθεί η πρόληψη των ατυχημάτων και των οχλήσεων κατά το χειρισμό, τη χρήση και τη διάθεση των προϊόντων της επιχείρησης.

13. Η διεύθυνση φροντίζει οι υπεργολάβοι, οι οποίοι εργάζονται για λογαριασμό της επιχείρησης, να εφαρμόζουν περιβαλλοντικά πρότυπα ισοδύναμα με εκείνα της επιχείρησης.

Δ. Τα θέματα και οι απαιτήσεις που παρατίθενται υπό Β και Γ ανωτέρω λαμβάνονται υπόψη εφόσον βρίσκονται υπό τον έλεγχο της διεύθυνσης του τόπου.

Ε. Περιβαλλοντικός έλεγχος

Η μεθοδολογία και η διαδικασία του ελέγχου θα καθορισθούν βάσει των εφαρμοζόμενων κατευθυντήριων γραμμών που ορίζονται στο διεθνές πρότυπο ISO 10011 και στα πλαίσια των ειδικών αρχών και διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Ειδικότερα:

Στόχοι

Στα προγράμματα περιβαλλοντικού ελέγχου της επιχείρησης καθορίζονται, γραπτώς, οι ειδικοί στόχοι ελέγχου για τον σχετικό τόπο.

Μεταξύ των στόχων συγκαταλέγονται, κυρίως: η αξιολόγηση των υφισταμένων συστημάτων διαχείρισης, ο προσδιορισμός της συμμόρφωσης προς τις κοινοτικές, εθνικές και τοπικές ρυθμίσεις και ο προσδιορισμός της συμμόρφωσης προς τις πολιτικές της εταιρείας

Μεταξύ των στόχων συγκαταλέγονται, κυρίως: η αξιολόγηση των υφισταμένων συστημάτων διαχείρισης και ο προσδιορισμός της συμμόρφωσης με τις πολιτικές της επιχείρησης και το πρόγραμμα για τον τόπο, που πρέπει να συμμορφώνονται προς τις σχετικές κανονιστικές απαιτήσεις για το περιβάλλον.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 70 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Αντικείμενο

Στο συνολικό αντικείμενο του ελέγχου προσδιορίζονται σαφώς και επισημαίνονται ρητά:

— οι καλυπτόμενοι τομείς,

— οι δραστηριότητες στον εν λόγω τόπο,

— τα πρότυπα περιβαλλοντικών επιδόσεων,

— η καλυπτόμενη από τον έλεγχο περίοδος.

Διοργάνωση και πόροι

Οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι διεξάγονται από ελεγκτές, οι οποίοι διαθέτουν τόσο κατάλληλη γνώση των ελεγχομένων τομέων και θεμάτων, όσο και επαρκή κατάρτιση και επάρκεια ως ελεγκτές για την επίτευξη των καθορισθέντων στόχων. Οι πόροι και ο χρόνος που αφιερώνονται για τον έλεγχο πρέπει να είναι επαρκείς σε σχέση με το αντικείμενο και τους στόχους του ελέγχου.

Η διεύθυνση της επιχείρησης υποστηρίζει τον έλεγχο.

Οι ελεγκτές είναι ανεξάρτητοι από τις δραστηριότητες που ελέγχουν.

Σχεδιασμός και προετοιμασία για τον έλεγχο του τόπου

Κάθε έλεγχος σχεδιάζεται και προετοιμάζεται με στόχους, ειδικότερα:

— τη διασφάλιση ότι διατίθενται οι κατάλληλοι πόροι,

— τη διασφάλιση ότι κάθε άτομο που συμμετέχει στη διαδικασία ελέγχου (συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών, της διεύθυνσης του τόπου και άλλου σημαντικού προσωπικού στον τόπο) κατανοεί το ρόλο και τις ευθύνες του.

Στην προετοιμασία συμπεριλαμβάνεται η εξοικείωση με τις δραστηριότητες στον υπόψη τόπο και με το μηχανισμό περιβαλλοντικής προστασίας που έχει καθιερωθεί εκεί, καθώς και η ανασκόπηση των διαπιστώσεων και πορισμάτων από προηγουμένους ελέγχους.

Επιτόπιες δραστηριότητες ελέγχου

Στις επιτόπιες δραστηριότητες συγκαταλέγονται συζητήσεις με το προσωπικό που απασχολείται στον τόπο αυτό, επιθεώρηση των εργασιών και του εξοπλισμού, καθώς και ανασκόπηση των αρχείων, των γραπτών διαδικασιών και άλλων σημαντικών εγγράφων, με σκοπό την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων στον τόπο, μέσω του προσδιορισμού του κατά πόσον τηρούνται στον τόπο τα εφαρμοστέα πρότυπα και κατά πόσον τα υφιστάμενα συστήματα για τη διαχείριση των περιβαλλοντικών αρμοδιοτήτων είναι αποτελεσματικά και κατάλληλα.

Στη διαδικασία ελέγχου συμπεριλαμβάνονται, κυρίως, οι ακόλουθες βαθμίδες:

— κατανόηση των διαχειριστικών συστημάτων,

— αξιολόγηση των προτερημάτων και αδυναμιών των διαχειριστικών συστημάτων,

— συλλογή σημαντικών πληροφοριών,

— αξιολόγηση των αποτελεσμάτων του ελέγχου,

— προετοιμασία των πορισμάτων του ελέγχου,

— έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων του ελέγχου.

Έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων του έλεγχου

Οι ελεγκτές προετοιμάζουν γραπτή έκθεση ελέγχου, με κατάλληλη μορφή και περιεχόμενο, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται πλήρης και επίσημη ανακοίνωση των διαπιστώσεων και των πορισμάτων του ελέγχου.

Οι διαπιστώσεις και τα πορίσματα του ελέγχου πρέπει να ανακοινώνονται επισήμως στη διεύθυνση της εταιρείας.	Οι διαπιστώσεις και τα πορίσματα του ελέγχου πρέπει να ανακοινώνονται επισήμως στη διεύθυνση της επιχείρησης στο ανώτατο προσήκον επίπεδο. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 71 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Ο βασικός σκοπός της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

— η τεκμηρίωση του αντικειμένου του ελέγχου,

— η παροχή προς τη διοίκηση εμπεριστατωμένων πληροφοριών για τις περιβαλλοντικές επιδόσεις στον τόπο και για τα πορίσματα της ομάδας σχετικά με τις εν λόγω επιδόσεις,	— η παροχή προς τη διοίκηση πληροφοριών για τον βαθμό συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης και τις περιβαλλοντικές προόδους στον τόπο, καθώς και πληροφοριών σχετικά με την αποτελεσματικότητα και αξιοπιστία των ρυθμίσεων για την παρακολούθηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στον τόπο. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 72 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)
— η αιτιολόγηση της ανάγκης για επανορθωτική δράση και η υπόδειξη επανορθωτικής δράσης.	— η αιτιολόγηση της ανάγκης για επανορθωτική δράση. (Βλέπε τροπολογία αριθ. 73 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Συνέχεια του ελέγχου

Η διαδικασία ελέγχου ολοκληρώνεται με την προετοιμασία και εφαρμογή καταλλήλου σχεδίου επανορθωτικής δράσης.

Πρέπει να υφίστανται και να λειτουργούν οι κατάλληλοι μηχανισμοί, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχεια μετά τα αποτελέσματα του ελέγχου.

Κριτήρια για τον καθορισμό της κατάλληλης περιοδικότητας των ελέγχων

Ο έλεγχος εκτελείται με περιοδικότητα από ένα έως τρία έτη. Η περιοδικότητα καθορίζεται από τη γενική διεύθυνση της επιχείρησης, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές ενδεχόμενες περιβαλλοντικές επιπτώσεις των δραστηριοτήτων στον τόπο, σε συνάρτηση, κυρίως, με τα ακόλουθα στοιχεία:

— σπουδαιότητα και επείγοντα χαρακτήρα των διαπιστωθέντων προβλημάτων,

— μέγεθος και πολυπλοκότητα των εργασιών,

— όγκο εκπομπών,

— ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Η συχνότητα των ελέγχων, στα πλαίσια του οικο-λογιστικού ελέγχου, είναι εν γένει:

— ένα έτος για δραστηριότητες με σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

— δύο έτη για δραστηριότητες με ήπιες περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

— τρία έτη για δραστηριότητες με ελάχιστες περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κριτήρια και διατάξεις σχετικά με τη διαπίστευση περιβαλλογτικών διακριβωτών και με το λειτούργημα των διακριβωτών

A. **Η διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών**

Για την καθιέρωση και την εφαρμογή διαδικασιών και όρων σχετικά με τη διαπίστευση των περιβαλλοντικών διακριβωτών, πρέπει να ληφθεί υπόψη, κατά περίπτωση, το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 45012.

Ο περιβαλλοντικός διακριβωτής πρέπει να είναι ικανός για τα καθήκοντα που του ανατίθενται στο πλαίσιο της διαπίστευσης και πρέπει να αποδεικνύει και να διατηρεί αρχεία για τα προσόντα, την επιμόρφωση και την εμπειρία του προσωπικού του, τουλάχιστον όσον αφορά τα ακόλουθα:

— μεθοδολογίες περιβαλλοντικού ελέγχου,

— πληροφορίες και διαδικασία διαχείρισης,

— περιβαλλοντικά ζητήματα,

— σχετική νομοθεσία και πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων ειδικών οδηγιών για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και

— σχετικές τεχνικές γνώσεις για τη δραστηριότητα που υπόκειται σε εξακρίβωση.

(Βλέπε τροπολογία αρθ. 44 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

B. **Το λειτούργημα των διαπιστευμένων διακριβωτών**

Η επικύρωση διενεργείται από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς διακριβωτές, σύμφωνα με τους επαγγελματικούς κώδικες πρακτικής, τους οποίους θα συντάξει και θα αναθεωρεί η Επιτροπή.

Λειτούργημα του διακριβωτή είναι να πιστοποιεί:

— συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, κυρίως, σχετικά με την περιβαλλοντική ανασκόπηση, την διαδικασία περιβαλλοντικού ελέγχου και τις περιβαλλοντικές δηλώσεις,

— την τεχνική εγκυρότητα των διαδικασιών περιβαλλοντικής ανασκόπησης ή διεξαγωγής ελέγχου, καθώς και κάθε άλλης μεθόδου ή διαδικασίας επί της οποίας βασίζονται πληροφορίες και δεδομένα που περιέχει η δήλωση,

— την αξιοπιστία των δεδομένων και πληροφοριών που περιλαμβάνει η δήλωση και την επαρκή κάλυψη σε αυτή όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων σχετικά με τον υπόψη τόπο.

Ο διακριβωτής διεξάγει κάθε έρευνα που είναι αναγκαία για την επιτέλεση των προαναφερομένων καθηκόντων κατά ορθό επαγγελματικό τρόπο, με ενδεδειγμένες μεθόδους, αποφεύγοντας περιττή επικάλυψη των δραστηριοτήτων και διαδικασιών της επιχείρησης.

Ο διακριβωτής εκτελεί τα καθήκοντά του βάσει γραπτής συμφωνίας με την επιχείρηση, στην οποία καθορίζεται το αντικείμενο της εργασίας, η οποία επιτρέπει στο διακριβωτή να εργασθεί κατά τρόπο ανεξάρτητο και επαγγελματικό και υποχρεώνει την επιχείρηση να παράσχει την αναγκαία συνεργασία.

Η εξακρίβωση συνεπάγεται εξέταση των εγγράφων, επίσκεψη στον τόπο, συνομιλίες με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διεύθυνση και επίλυση ζητημάτων που προκύπτουν από την εν λόγω έκθεση.

Η εξακρίβωση συνεπάγεται εξέταση των εγγράφων, επίσκεψη στον τόπο, συνομιλίες με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διεύθυνση και επίλυση ζητημάτων που προκύπτουν από την εν λόγω έκθεση.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 76 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Στα έγγραφα, που πρέπει να εξετασθούν πριν την επίσκεψη στον τόπο, συμπεριλαμβάνονται βασικές πληροφορίες για τον τόπο και τις δραστηριότητες εκεί, περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζεται στον τόπο, λεπτομέρειες για τη διεξαχθείσα περιβαλλοντική ανασκόπηση ή έλεγχο, η έκθεση για την εν λόγω ανασκόπηση ή έλεγχο και το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης.

Η επιχείρηση παρέχει, επίσης, στον διακριβωτή τις αναγκαίες πληροφορίες για προηγούμενες ανασκοπήσεις και ελέγχους, καθώς και λεπτομέρειες για οιαδήποτε νομική παράβαση και οιαδήποτε αστική δίωξη σχετικά με το περιβάλλον κατά τα προηγούμενα πέντε έτη.

Η έκθεση προς τη διεύθυνση της επιχείρησης περιλαμβάνει:

1. τις παρεμβάσεις του παρόντος κανονισμού·

2. τις τεχνικές ατέλειες στη μέθοδο περιβαλλοντικής ανασκόπησης ή ελέγχου ή κάθε άλλη σχετική διαδικασία·

3. τα σημεία διαφωνίας με την έκθεση ανασκόπησης ή ελέγχου·

4. τα σημεία διαφωνίας με την προτεινόμενη περιβαλλοντική δήλωση, καθώς και λεπτομέρειες για τις τροποποιήσεις ή προσθήκες, που χρειάζεται να συμπεριληφθούν στην περιβαλλοντική δήλωση.

Μπορεί να προκύψουν οι ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου και οι άλλες σχετικές μέθοδοι, που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη της δήλωσης, φαίνονται επαρκείς και η δήλωση ακριβής, με επαρκή κάλυψη του αντικειμένου και σύμφωνη με τις απαιτήσεις του οικο-λογιστικού ελέγχου: ο διακριβωτής επικυρώνει τη δήλωση και πιστοποιεί ότι παρουσιάζει αληθή και ορθή εικόνα των περιβαλλοντικών θεμάτων σχετικά με τις δραστηριότητες στον τόπο·

β) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου και οι άλλες σχετικές μέθοδοι φαίνονται ακριβείς, αλλά η δήλωση χρειάζεται να αναθεωρηθεί ή/και να συμπληρωθεί: ο διακριβωτής συζητά τις αλλαγές αυτές με τη διεύθυνση της εταιρείας και επικυρώνει τη δήλωση μόνο αφού έχουν συμπεριληφθεί στη δήλωση από την εταιρεία οι ενδεδειγμένες τροποποιήσεις/προσθήκες·

β) ο μηχανισμός προστασίας, η ανασκόπηση ή η διαδικασία ελέγχου φαίνονται επαρκείς, αλλά η δήλωση χρειάζεται να αναθεωρηθεί ή/και να συμπληρωθεί: ο διακριβωτής συζητά τις αλλαγές αυτές με τη διεύθυνση της επιχείρησης και επικυρώνει τη δήλωση μόνον αφού έχουν συμπεριληφθεί στη δήλωση από την επιχείρηση οι ενδεδειγμένες τροποποιήσεις/προσθήκες·

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 74 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

γ) ο μηχανισμός προστασίας, η μέθοδος ελέγχου ή/και άλλες σχετικές μέθοδοι φαίνονται ανεπαρκείς: ο διακριβωτής απευθύνει στη διεύθυνση της εταιρείας τις ενδεδειγμένες συστάσεις για τις απαιτούμενες βελτιώσεις και δεν επικυρώνει τη δήλωση παρά μόνον εφόσον έχουν αποκατασταθεί οι ατέλειες στις σχετικές διαδικασίες, έχουν, εν ανάγκη, επαναληφθεί οι διαδικασίες και έχει αναθεωρηθεί, δεόντως, η δήλωση.

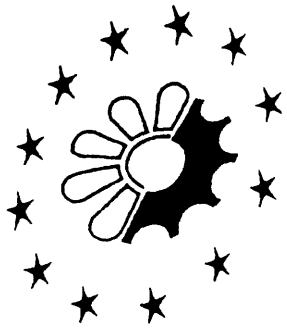
γ) ο μηχανισμός προστασίας η ανασκόπηση ή η διαδικασία ελέγχου φαίνονται ανεπαρκείς: ο διακριβωτής απευθύνει στη διεύθυνση της επιχείρησης τις ενδεδειγμένες συστάσεις για τις απαιτούμενες βελτιώσεις και δεν επικυρώνει τη δήλωση παρά μόνον εφόσον έχουν αποκατασταθεί οι ατέλειες στις σχετικές διαδικασίες, έχουν, εν ανάγκη, επαναληφθεί οι διαδικασίες και έχει αναθεωρηθεί, δεόντως, η δήλωση.

(Βλέπε τροπολογία αριθ. 75 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ο λογότυπος οικο-λογιστικού ελέγχου

Ο οικο-λογιστικός έλεγχος είναι ένα κοινοτικό σύστημα για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων σε τόπους διομηχανικής παραγωγής.

Ο ανωτέρω λογότυπος χρησιμοποείται σε συνδυασμό με μία από τις ακόλουθες φράσεις, ανάλογα:

— Όλοι μας οι τόποι παραγωγής στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμμετέχουν στο σύστημα οικολογιστικού ελέγχου.

— Όλοι μας οι τόποι παραγωγής στο (όνομα του κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου.

— Οι ακόλουθοι τόποι παραγωγής της εταιρείας μας συμμετέχουν στο σύστημα οικο-λογιστικού ελέγχου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πληροφορίες που κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές κατά την υποβολή της πρώτης περιβαλλοντικής δήλωσης

1. Επωνυμία της επιχείρησης:
2. Ονομασία και τοποθεσία του τόπου:
3. Συνοπτική περιγραφή των δραστηριοτήτων στον τόπο:
   (εν ανάγκη, παραπομπή σε επισυναπτόμενα έγγραφα)
4. Όνομα και διεύθυνση του διαπιστευμένου περιβαλλοντικού διακριβωτή που επικύρωσε την επισυναπτόμενη δήλωση:
5. Προθεσμία για την υποβολή της επόμενης επικυρωμένης περιβαλλοντικής δήλωσης:

Επισυνάπτονται στη δήλωση:

α) συνοπτική περιγραφή του μηχανισμού περιβαλλοντικής προστασίας

β) περιγραφή του προγράμματος ελέγχου που έχει καθορισθεί για τον τόπο

γ) η αρχική επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση.